

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Γ΄ Κυριακή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, 9^η /22^α Μαρτίου 2020, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ὡς Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἥτοι τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία ὀδηγομένη ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔχει ὠρίσει νά προβάλληται κατά τήν Κυριακὴν αὐτήν καί νά προσκυνῆται εἰς εἰδικήν μάλιστα τελετὴν τῆς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας ὁ Τίμιος Σταυρός, διὰ νά ἐνισχυθοῦν ἐκ τῆς προστασίας αὐτοῦ οἱ πιστοὶ εἰς τό δανυόμενον ὑπ' αὐτῶν στάδιον τῆς νηστείας.

Εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη ἀφ' ἐσπέρας ὡς Παρρησία διὰ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ ὁποῦ προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τόν Πανάγιον Τάφον, προεξάρχοντος πάλιν τοῦ Μακαριωτάτου, συλλειτουργούντων Αὐτῶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί διακόνων, ψαλλόντων τοῦ Πρωτοψάλτου Ἱεροδιακόνου Συμεῶν δεξιά καί τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου ἀριστερά, παρουσία μελῶν τοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, τῆ συμμετοχῆ ὀλιγαρίθμων πιστῶν, μοναχῶν καί μοναζουσῶν τῆς πόλεως κυρίως τῶν Ἱεροσολύμων, λόγω τῶν ὑποδειχθέντων μέτρων προφυλάξεως ἐκ τοῦ ἰοῦ Covid- 19.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεῖα τρίς περίξ τοῦ Ἁγίου Τάφου καί ἀνά τὰ προσκυνήματα. Μετά τήν λιτανεῖαν ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Τάφου εὐχὴν κατά τῆς λοιμικῆς νόσου.

Μετά τήν λῆξιν τῆς τελετῆς ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος ηυχήθη διὰ τῆς κάτωθι συντόμου προσφωνήσεως Αὐτοῦ εἰς τοὺς προσελθόντας Πατέρας καί τοὺς πιστοὺς τήν δύναμιν τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ δι' ἀντιμετώπισιν καί ἀποσόβησιν πάσης ἀσθενείας καί ἐπιβολῆς τοῦ πονηροῦ:

«Σήμερον τό προφητικόν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γάρ προσκυνοῦμεν εἰς τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Σου, Κύριε· καί ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐορτάζει τήν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Καί τοῦτο πρός παραμυθίαν καί ἐνίσχυσιν, ἵνα διέλθωμεν ἐν νηστεία καί μετανοία τό πανίερον στάδιον τῆς ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἀπλῶς σύμβολον νίκης καί θριάμβου κατά τοῦ διαβόλου, ἀλλά καί ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἐν Χριστῷ δικαιοσύνης καί ἀπολυτρόσεως ἡμῶν ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, δηλονότι τῆς ἁμαρτίας, ὡς διακηρύσσει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «καί ὑμᾶς νεκρούς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι... συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σύν αὐτῷ ..., ἐξαλείψας τό καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καί αὐτό ἤρην ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτό τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τάς ἀρχάς καί τάς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτούς ἐν αὐτῷ», (Κολ. 2, 13-15).

Ἐρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «ὁ Χριστός διὰ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ θανάτου, ἀφ' ἑνός μὲν ἀπεγύμνωσε τάς πονηράς ἀρχάς καί ἐξουσίας καί ἀφ' ἑτέρου «ἐδειγμάτισεν», δηλαδή διεπόμπευσε καί κατεντρόπιασε αὐτάς «τάς διαβολικὰς δυνάμεις». Ἐν τῇ ἐννοίᾳ δέ ταύτῃ ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται τό μέσον, «δι' οὗ νῦν τήν καταλλαγὴν ἐλάβομεν», (Ρωμ. 5,11) κατά Παῦλον.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Τίμιος Σταυρός ἀποτελεῖ τό σημεῖον τοῦ θείου μυστηρίου τῆς καταλλαγῆς καί τῆς συμφιλίωσεως ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μετά τοῦ θεοῦ, ὡς κηρύττει καί πάλιν ὁ Ἱερώτατος Παῦλος: «εἰ γάρ ἐχθροί ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ Αὐτοῦ», (Ρωμ. 5,10).

Ἴδού λοιπόν διὰ τί ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς δυνάμεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τό καύχημα αὐτῆς, ὡς ὁμολογεῖ ὁ σοφώτατος Παῦλος λέγων: «ἐμοί γε μή γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται κάγώ τῷ κόσμῳ». Κατά δέ τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, ὁ Σταυρός τοῦ Σωτῆρος ἴσταται ἐγγεγεργμένος ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί ἀφθαρσίας», (Σοφον. 621,20).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ καί ἐν τῷ Σταυρῷ γίνεται κατανοητὴ ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ, συμφώνως τῷ Κυριακῷ λόγῳ: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθείτω μοι», (Μάρκ. 8,34).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ δύναμις θεοῦ ἐστίν, ὡς ἀκριβῶς καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ δύναμις θεοῦ ἐστίν εἰς σωτηρίαν παντί τῷ πιστεύοντι, κατά Παῦλον: (Α' Κορ. 1,18 καί Ρωμ. 1,16).

Εἰς κοινωνίαν τῆς σταυρικῆς ταύτης δυνάμεως ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως σήμερον, τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἵνα ἀξιωθῶμεν ἐορτάσαι καί τήν ζωηφόρον Ἀνάστασιν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὃ ἔλεος καί ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετά πάντων ἡμῶν. Ἀμήν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς